Dziecko umieszczone w DPS a 500+

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 22, czerwiec 2019 10:28
Patrycja Grebla-Tarasek
Odsłony: 4401

Matka, która nie ponosi wydatków na wychowanie dziecka, w tym opieką nad nim oraz nie pokrywa kosztów związanych z jego potrzebami, nie spełnia warunków uprawniających ją do uzyskania świadczenia wychowawczego, 500+, na małoletniego syna - tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, sygn. II SA/Gl 439/19.

Burmistrz Miasta decyzją odmówił matce, jako opiekunowi prawnemu, przyznania prawa do świadczenia wychowawczego na dziecko. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że strona, jako opiekun prawny dziecka, nie sprawuje nad nim faktycznej opieki, tylko często go odwiedza. Nie zamieszkuje wspólnie z podopiecznym, nie prowadzi z nim wspólnego gospodarstwa domowego oraz nie pokrywa kosztów związanych z jego potrzebami. Małoletni przebywa w DPS dla dzieci, a koszty jego pobytu w tej placówce pokrywa miasto oraz sam małoletni z zasiłku pielęgnacyjnego. Organ I instancji przyjął, iż strona nie wychowuje małoletniego i zasadnym jest odmowa przyznania wnioskowanego świadczenia na małoletniego, zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz art. 2 pkt 16 ustawy.

W odwołaniu strona wskazała, że jest opiekunem prawnym małoletniego, który przebywa w DPS. Nie zgodziła się ze stanowiskiem organu I instancji zawartym w uzasadnieniu zaskarżonej przez nią decyzji. Wniosła o zmianę decyzji i przyznanie świadczenia wychowawczego. Zaznaczyła, że jest ustanowionym przez sąd rodzinny opiekunem prawnym, który działa na rzecz małoletniego przebywającego w DPS. Podkreśliła również, że od początku sprawowania przez nią opieki nad małoletnim, właściwy miejscowo sąd rodzinny nigdy nie zakwestionował sposobu sprawowania przez nią opieki.

Z zaświadczenia Dyrektora DPS wynika, że małoletni jest mieszkańcem DPS od dnia i ponosi odpłatność za pobyt w wysokości 107.10 zł miesięcznie. Na podstawie wywiadu środowiskowego ustalono, że podopieczny, nie zamieszkuje u strony i nie pozostaje w jej gospodarstwie domowym. Małoletni przebywa w DPS, gdzie ma zapewnioną całodobową opiekę i pomoc. Strona często odwiedza małoletniego. W czasie wizyt rozmawia z nim, zabiera na spacery lub na zakupy. Strona nie łoży z własnych środków na utrzymanie małoletniego, jedynie okazjonalnie, sporadycznie daje mu drobne prezenty. Kilka razy do roku małoletni gości u niej w domu. Jako mieszkaniec DPS, zapewnione ma wszystkie elementarne potrzeby życiowe, a strona odwiedza go kilka razy w tygodniu.

Sąd oddalił niniejszą skargę jako oczywiście bezzasadną i wskazał, że w sprawie nie budzi wątpliwości, że skarżąca jest opiekunem prawnym. Nie jest sporne, że małoletni jest mieszkańcem DPS i ponosi odpłatność za pobyt w nim, a także w DPS ma on zapewnioną całodobową opiekę i pomoc oraz zapewnione wszystkie elementarne potrzeby życiowe.

Zdaniem składu orzekającego wyznacznikiem uzyskania prawa do świadczenia wychowawczego przez podmioty uprawnione jest sprawowanie opieki nad małoletnim dzieckiem utożsamiane z jego wychowaniem, a o kształcie prawa do uzyskania świadczenia w ramach programu "Rodzina 500+" decydują łącznie przesłanki podmiotowo - przedmiotowe.

Organy obu instancji uznały, że skarżąca spełnia przesłankę podmiotową i przeprowadziły postępowanie mające na celu wyjaśnienie czy spełnia ona przesłanki przedmiotowe do świadczenia wychowawczego w związku z opieką prawną sprawowana nad małoletnim umieszczonym w DPS. Zasadnie organy uznały, że skarżąca nie ponosi wydatków na wychowanie dziecka, w tym opieką nad nim oraz nie pokrywa kosztów związanych z jego potrzebami, a zatem nie spełnia warunków określonych w wart. 4 ust. 1 ustawy, co skutkować musiało odmową jego przyznania. Zauważyć należy, że jakkolwiek ustawodawcza nie zdefiniował pojęcia "wychowanie" to w potocznym znaczeniu jest to długotrwałe oddziaływanie na

Phoca PDF

drugiego człowieka, którego celem jest ukształtowania jego osobowości.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 31 maja 2019 r., sygn. II SA/Gl 439/19.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF